

Rínxols d'or

Rínxols d'or era una nena que vivia a la muntanya. Un dia, Rínxols d'or va arribar corrent a casa seva tota atabalada com si algú la perseguís. Només entrar, va tancar la porta d'un fort cop, patapam!, i s'hi va recolar, respirant a fons. Tenia les galtes vermelles com un tomàquet, i semblava esgotada per l'esforç.

La seva mare, estranyada per tot aquest rebombori, va sortir de la cuina.

- Què és aquest escàndol? - va preguntar.
- No res, mare, no passa res... - va contestar.
- Quina n'has fet ara que vénis amb aquestes preses? - va insistir la mare.
- No he fet res, de debò...

La mare se la va mirar de dalt a baix amb desconfiança, i immediatament va descobrir que Rínxols d'or anava descalça.

- Què és això? Per què vas descalça? Au, explica'm on són les vambes noves que duies aquest matí.

Rínxols d'or sabia que no li quedava més remei que explicar l'aventura que havia viscut.

Eren tres óssos que vivien en una cabanya. Hi havia el pare ós, gran i fort. La mare óssa, dolça i rodoneta. I un osset petitó que encara tenia problemes per aguantar-se dret tot sol. Cada matí, després de rentar-se les dents, els tres óssos es preparaven l'esmorzar que repartien en tres bols: un de molt gros per al pare ós, un de mitjà per a la mare óssa i un de petit per a l'osset. Un cop servit, sortien a passejar mentre esperaven que l'esmorzar es refredés.

Aquell dia, Rínxols d'or va entrar dins del bosc i va descobrir la cabanya dels óssos. "Quina caseta més bonica", va pensar, "qui hi deu viure?".

Com que era molt curiosa, Rínxols d'or va decidir entrar-hi.

Un cop dins, va veure tres seients al voltant d'una taula. Primer, es va asseure al butacó del pare ós, però era massa dur. Després, va provar la butaca de la mare óssa, però era massa alta. Per últim, va asseure's a la trona de l'osset. Però com que Rínxols d'or pesava massa, la trona es va trencar i la va fer caure de cul a terra.

Avergonyida pel que havia fet, Rínxols d'or va entrar dins la cuina. I va veure els tres bols de cereals que encara fumejaven. Primer va tastar els cereals del bol més gros de tots, però eren massa calents. Després va tastar els del bol mitjà, però eren massa salats. Finalment va tastar els que hi havia al bol petit. I com que els va trobar al seu gust, se'ls va menjar tots sense deixar-ne ni un.

Un cop havia menjat, Rínxols d'or va entrar a l'habitació on va descobrir tres llits. Va intentar enfilar-se al llit gros, però era massa alt. Després, va saltar damunt del llit mitjà, però era massa

tou. Per últim va treure's les vambes i es va ficar al llit petit, que era més o menys de la seva mida.

Un cop estirada, va descobrir un dibuix en què es veia una família d'óssos. Se'l va quedar mirant encantada, però l'esgotament era tan gran que Rínxols d'or va quedar-se adormida.

Després d'una bona estona, els tres óssos van tornar a casa. En veure la porta oberta, de seguida van suposar que havia entrat un intrús.

- Algú m'ha trencat la trona! - va somicar l'osset.

Després, els tres óssos van entrar a la cuina. I allà van descobrir que algú havia tastat l'esmorzar.

- Algú s'ha menjat els meus cereals! - va dir l'osset sense poder evitar posar-se a plorar.

Moments després, els tres óssos van pujar a l'habitació.

- Mireu! -va cridar l'osset tot esverat-, hi ha una nena dormint al meu llit!

Tots tres van aproximar-se a poc a poc per veure qui caram dormia al llit de l'osset. Rínxols d'or va obrir els ulls i quan va descobrir els tres óssos que la miraven, va espantar-se i va sortir tan de pressa de la casa que va oblidar-se les vambes.

- Ei, nena! - va cridar l'osset-, que et descuides les sabates!

Però Rínxols d'or ja era massa lluny per sentir-los.

- I això és el que m'ha passat, mare. He tingut molta, molta por. I, com que he sortit a tota pastilla, doncs no he tingut ni temps d'agafar les vambes - va explicar.

- Així doncs, tres óssos? -va contestar la mare que no s'acabava de creure aquesta història-. D'on treus aquestes històries? De moment, per mentidera, t'hauràs de quedar a estudiar a la teva habitació. I ja veurem si avui menges postres!

Rínxols d'or va pujar tota enfadada a l'habitació, no volia quedar-se tota la tarda tancada. Ella sabia que allà, al mig del bosc, hi havia una cabanya on vivien tres óssos. Els tres óssos del dibuix...

- El dibuix, és clar! Com és possible que no me n'hagi recordat!

I va treure el dibuix de la família d'óssos, el va mirar fixament i va exclamar: "Quin ensurt que m'heu donat!"

Guió: J. M Hernández Ripoll

- Amb el suport de

© CCRTV Interactiva, S.A. | Televisió de Catalunya, S.A.

- [Avís legal](#) |
- [Segell de qualitat](#) |
- [Contacta **5480**](#) |
- - [Idiomes](#)
 - [Català](#)
 - [Castellano](#)
 - [English](#)